

Layla's Glinstering: EER & GEWETEN

Verawati Calmer

© 2020 Verawati Calmer

Titel: Layla's Glinstering: Eer & Geweten

Auteur: Verawati Calmer

Omslag: Verawati Calmer, via Brave New Books

Foto achterkant paperback: Jeanine Paulich Fotografie

ISBN Paperback NL: 9789402150124

Eerste druk: januari 2020

Uitgegeven door: Verawaty, Nieuwegein

Alle Rechten Voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en auteur.

Dit is een fictief werk. Namen, karakters, plaatsen, evenementen en incidenten zijn de producten van de verbeelding van de auteur. Elke gelijkenis met werkelijke personen, levend of dood, of werkelijke gebeurtenissen is puur toeval.

LAYLA'S GLINSTERING: EER & GEWETEN

Drie jaar na haar afstuderen komt Layla terug naar Nederland. De aanleiding is de verloving en bruiloft van haar beste vriendin Fleur Vlorensteijn, maar Layla's leven gaat ook veranderen. Ze mag eindelijk werken voor het Vlorensteijn imperium. De organisatie en gemeenschap die geleid wordt door niemand minder dan Fleurs vader, de Grote Frank Vlorensteijn. Al een aantal jaar is er sprake van een grote aantrekkingskracht tussen Layla en Frank, waar beiden tegen vechten. Nu Layla voor Vlorensteijn gaat werken, is ze zeker van plan Frank op gepaste afstand te houden.

Layla wordt als vertaler en tolk toegewezen aan een grote zaak, de vervolging van de Russische organisatie Rolakov. Wanneer de zaak uitgebreid wordt naar meisjeshandel, wordt Layla geconfronteerd met haar eigen pijnlijke verleden. Om veel redenen blijkt haar werk voor Vlorensteijn schadelijker voor zichzelf dan ze had gedacht, maar ze blijft volhouden om de eer van haar overleden ouders en broertje te herstellen. Hoewel Vlorensteijn haar volledig steunt, gaat dit verre van makkelijk voor Layla. Zeker niet als er een groot drama plaatsvindt, dat alles op zijn kop zet. Inclusief het grote, tot nu toe altijd onschendbare Vlorensteijn imperium. Ondanks Layla's kwetsbare toestand wordt zij toegelaten tot Vlorensteijn en leert zij de gemeenschap nog beter kennen. Uiteindelijk raakt ze op een manier betrokken, wat aansluit bij haar diepste wensen. Vlorensteijn lijkt haar te omarmen en de enige vijand die nog over is, is zichzelf.

Layla's Glinstering is een vervolg op de serie Layla's Wereld.

Opgedragen aan

Barbara van Breukelen-Duyzens

~De bijzondere grootmoeder die ik nooit gekend heb, maar altijd dichtbij is.~

INHOUDSOPGAVE

LAYLA'S GLINSTERING: EER & GEWETEN	5
Het Verlovingsfeest	13
De broers	16
De tuin	19
Frank	23
De Rolakov-zaak	26
De voorbereidingen	33
Olaf	37
Ten Cate	40
De danslessen I	43
De danslessen II	46
De danslessen III	48
Schuldgevoel	51
De Rolakov-bijeenkomst	53
Vriend-Vriendin	55
Fleurs bruiloft - Roderick Baerentz	58
Fleurs Bruiloft – Het Rolakov-dossier	63
De grote dag	68
De Vlorensteijn-dans	72
Roderick	76
De beslissing	87
Manuel Vlorensteijn	90
Rolakov	95
Bewustzijn	98
Verbetering	101
Genezing	104
Herstel	107
Hereniging	109
Fleur	113
Terugval	115
VEILIGHEID	121
CARMEN	127
MANUEL	138

LUUK & CLAIRE	142
OLAF	145
VERWARRING	149
EEN NIEUWE WERELD	153
OLIVIER EN CLAUDETTE	160
VERHALEN VAN VROEGER	165
DE WARE KLEUR	170
VERNIEUWING	174
JULIUS VLORENSTEIJN	176
BETH	183
HET VLORENSTEIJNBAL	187
DE GOUDEN DANS	191
FAMILIE	193
OVERWINNING	196
VOORZICHTIGHEID	199
NIEUWE BEKENTENIS	203
DE EERSTE AFFAIRE	209
HET GEHEIM VAN MARQUEZ	212
DE WAARHEID OVER VLORENSTEIJN	216
FRANKS BESCHERMING	221
FRANKS BESLUIT	226
ONDER TOEZICHT	230
HET PLAN	232
TOESTEMMING	236
DE BOODSCHAP	239
ONTWAKING	242
WOESTE LIEFDE	246
DE GENERAAL	251
DANKWOORD	253
OVER LAYLA MARQUEZ	255
MUZIEK	257

"Though she be but little, she is fierce!"
~ William Shakespeare, *A Midsummer Night's Dream*~

Het Verlovingsfeest

Na jaren staat Layla Marquez weer in de tuin van de familie Vlorensteijn voor de verloving van haar beste vriendin Fleur Vlorensteijn en haar vriend Maurits Haghenauer. De afgelopen drie jaar is ze ontzettend druk geweest. Ze is ontdekt als model en ze heeft veel klussen aangenomen. Met als gevolg dat ze minder tijd had voor haar beste vriendin Fleur en haar familie. Gelukkig vond Fleur dat niet erg. Na Layla's breuk met Cedric van Haeren Seijst en haar inzinking die volgde gunt ze Layla alles. Zeker het spannende modellen-bestaan in Parijs.

Nu is ze toch weer teruggekeerd naar Nederland. Het is tijd te doen wat ze moet doen. Meer werken als juridisch vertaler en tolk. Tenslotte wordt ze dan meer gewaardeerd door de families van haar ouders. Als ze daar weer mee in contact zou komen. Al haar gehele leven is het contact daarmee verbroken, zelfs toen Layla's ouders en broertje verongelukten toen Layla acht jaar was. Ze stond er vanaf toen alleen voor, met pleeggezinnen en tehuizen. Maar daar moet ze nu niet aan denken. Ze is aanwezig voor de verloving van haar beste vriendin. Sinds de kleuterschool zijn Layla en Fleur hechte vriendinnen, op een onderbreking tijdens hun middelbare schooltijd na. Hun studietijd hebben ze gezamenlijk doorgebracht, mede doordat Layla en Fleur een appartement deelden. Het was een verwarrende tijd voor Layla, haar terugkeer in de wereld van Vlorensteijn deed veel met haar.

Na een druk bestaan als model, pakt ze haar leven in Nederland weer op. Een heel ander leven. Ze is gevraagd voor een grote klus voor het Vlorensteijn imperium, om daar als Russisch tolk en vertaler te werken. Het kan het begin zijn van de hereniging met haar families waar ze al die jaren naar werkte. Met het modellenwerk heeft ze haar kapitaal opgebouwd. Nu is het tijd voor haar juridische carrière, hier bij Vlorensteijn.

'Lay!', het is Fleurs brullende stem.

Haar beste vriendin komt al naar haar toe gehold. Meteen ziet Layla alle ogen naar hen gaan. Lachend omhelst ze Fleur die enthousiast in haar armen vliegt. De verloving wordt gevierd in de enorme tuin van Frank en Beth Vlorensteijn, de ouders van Fleur.

'Je bent er eindelijk!', lachend kijkt Fleur op. 'Kom dan stel ik je voor aan mensen. Is het gelukt met je huis? En heb je je spullen mee? Je blijft toch slapen?' Fleur heeft altijd de gewoonte veel vragen te stellen, zonder op antwoord te wachten.

‘Ja die liggen nog in de auto.’ Layla kijkt om zich heen en ziet al veel bekende gezichten. Ook de familie Van Haeren Seijst, inclusief Cedric. Doordat Layla in haar studententijd in het appartement van Fleur woonde, leerde ze Fleurs wereld steeds beter kennen. Waaronder haar vriendinnen Annabel Ten Cate en Emmi Gravenbeeck, die nu de vriendin is van Fleurs broer Patriek. Uiteindelijk werden ze hecht met zijn vier. Helemaal na Layla’s eerste inzinking na haar breuk met Cedric. Nu kan ze hem weer goed onder ogen komen, maar dat heeft wel een poos geduurd. Haar jaren als model deden haar goed en tijdens een van haar klussen in Londen was ze Cedric tegen het lijf gelopen. Daarna hielden ze regelmatig contact als goede vrienden.

‘Ik ben blij dat jij en die zak hooi het goed gemaakt hebben.’ Fleur lijkt haar gedachten te lezen en hoewel ze het leuk vond dat Layla destijds een vriendje had, vond ze Cedric een saaie jongen. Een zak hooi, helemaal toen hij Layla op keiharde wijze aan de kant zette.

‘Het is inmiddels zo lang geleden en mijn type is hij zeker niet meer. Te vies.’

Fleur giechelt naast haar.

‘Het is druk’, merkt Layla op, ze ziet meer mensen dan ze is gewend van de verjaardagen die ze in haar studententijd bijwoonde. ‘Wat een ramp.’

Weer begint Fleur te lachen. ‘Ik heb je echt gemist, Lay. Je blijft toch wel in Nederland nu?’

Layla knikt. ‘Ja het is tijd. Zeker nu een van mijn grote opdrachten voltooid is.’

‘Waar ik niets over mag weten’, zegt Fleur op geheimzinnige toon.

‘Nee niemand.’

‘Was het wel een leuke opdracht? Ik bedoel, werd je niet ziek?’

‘Jawel’, zegt Layla triest. ‘Ik kan er weinig over zeggen, Fleur. Laat ik erop houden dat ik eh wat extra taken heb gedaan.’

‘Taken?’

‘Onderzoek.’

‘Oh tjonge.’

‘Het leek me goed als ervaring voor Vlorensteijn’

‘Layla!’, klinkt weer een harde stem, waarop Layla van schrik opspringt.

Fleur proest het uit. ‘Pa heeft je ontdekt.’

‘Sorry.’ Frank Vlorensteijn staat nu bij de twee meiden en hij legt zijn hand op Layla’s schouder. Hartelijk geeft hij haar drie zoenen. ‘Dat is lang geleden, Layla.’ Zijn donkerbruine ogen fonkelen haar richting op.

‘Ja. Zeker’, stamelt Layla. ‘Hoe gaat het met u, meneer Vlorensteijn?’ Door de schrik is ze even uit haar doen.

Het maakt Frank aan het lachen, en ook Fleur schiet in de lach. ‘Layla, doe normaal. Ik ben Frank weet je nog?’

Layla ontspant een beetje. ‘Ja sorry. Wat je zegt, het is lang geleden. Sorry Frank.’ Ze kan nu ook lachen. ‘Hoe is het met je?’

‘Goed’, zegt hij met een knik. ‘Ik wil je even voorstellen aan mijn broers, tenslotte ga je straks voor ze werken. Met name Luuk.’

Ongemakkelijk kijkt Layla naar Fleur. ‘Ik ben net binnen en ik word al door meneer Vlorensteijn aan het werk gezet.’

Hier kan Fleur weer om lachen. Ze omhelst Layla. ‘Welkom terug, Lay. Ik ben blij dat je er weer bent. Het was niets aan zonder jou.’

Layla legt haar armen om Fleur heen. Ze kan niet hetzelfde terug zeggen. Het liefst was ze in Parijs gebleven, maar ze moet haar carrière verder voortzetten zoals van haar verwacht wordt. ‘Dank je, Fleur.’

‘Ik ga even rond babbelen. Je ziet me zo oké?’ Fleur laat Layla los en verdwijnt in de grote mensenmassa van de familie Vlorensteijn en de contacten. Bij het zien van alle chique dames en heren komt er een zuur gevoel bij Layla naar boven. Ze hoort hier niet, dat voelt ze, maar het is een plek waar ze moet zijn. De levensopdracht die ze zich na de dood van haar ouders heeft opgelegd.

De broers

Als Fleur verdwenen is tussen de gasten, kijkt Layla afwachtend naar Frank. Ze verwacht dat hij haar direct meeneemt, maar hij staat nog rustig naast haar.

‘Ik heb je lang niet meer gezien.’

‘Moeten we niet naar je broers?’ Vraagt Layla nerveus.

Frank knikt. ‘Dat kan zo.’ Hij kijkt om zich heen en daarna naar haar. ‘Er is veel veranderd, Layla. Beth en ik...’

‘Zijn beter’, vult Layla hem aan en ze ziet hem knikken. ‘Dat weet ik.’

‘Zijn we goed? Ik zou je opzoeken, maar ik heb niets...’

‘Maak je geen zorgen, Frank.’ Ze ziet hem opgelucht ademhalen. ‘He. Ze is je vrouw. Dat hoort zo.’

Hier kan Frank om lachen en hij legt spontaan zijn arm om haar heen. ‘Na al die jaren was ik gewoon vergeten hoe lief je bent. Kom mee. Mijn broer Luuk is erg nieuwsgierig naar je, hij kan niet wachten de beroemde dochter van Ella en Sylvester te ontmoeten.’ Frank houdt zijn arm om Layla’s schouders.

‘Beroemde dochter?’, vraagt Layla.

‘Je modellenwerk.’

‘Oh dat’, Layla maakt een wuivend gebaar en ineens staat ze tegenover twee echtparen en Beth. Blijkbaar waren ze haar aan het opwachten.

Van Beth krijgt ze meteen een omhelzing. ‘Layla, eindelijk. Ik ben zo blij je te zien!’

‘Hallo Beth’, groet Layla vriendelijk. ‘Hoe is het met je?’

‘Goed, nu ik jou zie. Layla, Eric en Marie-Louise ken je nog wel?’, Beth gebaart naar haar zwager en schoonzus. Eric is de oudste broer van Frank. Ook een lange statige man met donkerblond haar. Naast hem staat zijn vrouw, Marie-Louise. Een rustige dame met donkerbruin haar tot haar schouders. Ze heeft een klassiek gezicht met felblauwe ogen. Layla kent ze nog van de verjaardagen van Fleur die ze jaren geleden regelmatig bijwoonde. Het andere echtpaar heeft ze daar niet gezien, maar ze komen haar vaag bekend voor. Met name de vrouw. Nadat ze Eric en Marie-Louise heeft begroet, wendt Layla zich tot de andere dame met de donkerbruine krullen en de heldergroene ogen. ‘U moet Claire Vlorensteijn zijn, mijn naam is Layla Marquez’, Layla ziet het verraste gezicht van Claire Vlorensteijn.

‘Dat klopt, aangenaam kennis met jou te maken Layla’, Claire schudt haar hand en kijkt aangenaam verrast naar haar man die Layla nieuwsgierig opneemt. ‘Dit is mijn man.’

‘De beruchte Luuk Vlorensteijn’, vult Layla aan en ze steekt haar hand uit naar Luuk.

‘Berucht.’ Luuk schudt haar hand. ‘Hetzelfde wordt gezegd over jou, Layla Marquez.’

‘Oh mooi zo, dan werkt mijn tactiek.’ Layla knipoogt naar de echtparen die om haar kunnen lachen.

‘Je klinkt echt als Ella’, zegt Claire beduusd. Plotseling merkt Layla dat ze haar verdriet moet tegenhouden. Na al die jaren lijkt de pijn van het gemis niet verdwenen. ‘Mama had hier graag bij willen zijn.’ Ze kijkt naar Beth. ‘Dat weet ik zeker.’

‘Ik ook, Layla.’ Beth geeft Layla een kus op haar wang. ‘Ik had haar erg graag bij willen hebben.’

‘Wij allemaal’, beaamt Frank.

Layla kijkt naar Fleur die druk is met haar studentenvrienden terwijl ze innig in de armen staat van Maurits. ‘Fleur die gaat verloven, dat had mama voor geen goud willen missen. Mijn werk zit erop.’

‘Jouw werk?’, vraagt Claire.

‘Ja. Dat Fleur de liefde vindt. Dat geeft mij rust.’ Met grote ogen kijkt Layla rond. De anderen beginnen weer te lachen. Ze worden afgeleid door een ander echtpaar, het zijn de ouders van Annabel. Naast Annabels moeder Victoria staat een jongen Layla te bekijken. Layla herkent hem meteen. Olaf Ten Cate. De broer van Annabel en jaren geleden haar enige vriend op de middelbare school. Een ogenblik weet Layla niets uit te brengen.

‘Hallo Layla’, hartelijk begroet Victoria Layla met drie zonen. ‘Mijn excuses dat we zomaar erbij komen staan, maar we willen je graag aan iemand voorstellen.’

‘Ma wilt dat’, lacht Olaf. Hij buigt naar Layla en steekt zijn hand uit. ‘Hallo Layla, wat fijn je weer te zien.’

‘Olaf...’ Nog steeds blijft Layla alleen staren, onbewust schudt ze toch zijn hand. Ze blijven deze lang vasthouden.

‘He Lay, je hebt Olaf ontmoet.’ Het is Fleur. ‘Lay.’

‘Ehm ja, Olaf hallo. Dat is lang geleden.’ Layla laat zijn hand los.

‘Dat is het’, zegt Olaf. ‘Het werd tijd dat wel elkaar weer zien. Deze verloving leek mij de beste tijd ervoor. Ik ben terug in Nederland, en jij ook.’ Hij geeft haar een lach die ze jaren heeft gemist.

‘Ja. Ja ik ben weer terug.’ Verbaasd kijkt Layla naar Fleur die haar met een grote grijns aankijkt. ‘Wacht, Fleur en ik moeten even...Fleur en Layla dingen doen. Tot gauw’, Layla trekt Fleur weg.

‘Lay, wat doe je’, zegt Fleur terwijl ze door Layla naar de hal wordt getrokken.

‘Wat heb je gedaan?’, vraagt Layla. ‘Olaf?’

‘He jij bent niet de enige koppelaar van ons twee’, zegt Fleur. ‘Hij blijft in Nederland, Annabel vindt het goed. Ga. Gauw. Voordat mijn nicht Mara hem inpikt. Er zijn veel dames die maar al te graag Olaf Ten Cate als vriend willen.’

‘Dat weet ik niet’, mompelt Layla. ‘Wie zegt dat ik hem wil.’

‘Ik. Fleur Vlorensteijn. Jouw beste vriendin’, Fleur neemt Layla weer mee en tikt Olaf aan die nog bij zijn ouders staat. ‘He Olaf, kom je met ons mee?’

Olaf volgt Fleur en Layla naar de tuin. Terwijl Fleur voor ze uit loopt, houdt Olaf Layla een beetje tegen. ‘Ik ben blij je weer te zien, Layla. Ik heb veel goed te maken met je.’

‘Oh dat valt wel mee, Olaf. Je was geslaagd en ging naar Australië. Je deed niets verkeerd.’

‘Ik liet je alleen’, zegt Olaf somber. ‘En liet niets van me horen. Dat was verkeerd. Je was een goede vriendin voor me.’

‘En jij een goede vriend voor mij. Alles ging goed daarna Olaf.’

Olaf kijkt om zich heen. ‘Ik wil niet te opdringerig overkomen, maar ik ben bang dat anderen zich anders opdringen. Maar ik wil graag bij je blijven deze avond.’

‘Dat mag’, hoort Layla zichzelf zeggen. ‘Heel graag zelfs, Olaf.’

Samen met Olaf gaat ze bij Fleurs vrienden zitten. Ze merkt dat Olaf ook weinig met ze heeft en ze raken in gesprek. Net als jaren geleden. Maar nu zijn ze ouder, volwassener en alles wat jaren geleden tussen hen was, lijkt sterker dan ooit. Of ze klaar is voor een relatie weet ze niet, maar Olafs gezelschap komt voor haar op een goed moment.

De tuin

Met een klein gezelschap zijn ze achtergebleven in de tuin. De familie Vlorensteijn, de families Haghenaer, Gravenbeeck, Ten Cate en ook de familie Van Haeren Seijst zit bij elkaar. Cedric zat er ook bij, maar heeft het feest al verlaten. Ze heeft een goed gesprek met hem gehad, hij voelt als niet meer dan een oude vriend. Tot verdriet van Cedrics moeder zit een relatie tussen Cedric en Layla er niet meer in. Inmiddels heeft Cedric al ruim een jaar een relatie met Dorothy Levonshire. Een dame van adel die perfect past bij de adellijke familie van Cedric. Voor de verloving van Maurits is Cedric dit weekend in Nederland. De volgende dag neemt hij weer het vliegtuig naar Engeland.

‘Helaas’, verzucht Catherine. ‘Layla je komt toch wel bij me langs, darling?’

‘Natuurlijk, morgen hebben we een luncheon’, zegt Layla op statige toon.

‘Oh houd op alsjeblieft, niet dat Engels.’ Van wanhoop neemt Catherine een laatste slok van haar wijn. ‘Ik heb een nieuwe nodig, hallo’, Catherine zwaait haar glas naar een van de serveersters.

‘Catherine’, lacht Rolf, Catherines man en vader van Cedric.

‘Jullie zijn nog niets veranderd.’ Layla wrijft over haar benen. Ze krijgt het koud, iets wat opgemerkt wordt door Olaf.

‘Hier.’ Hij legt zijn colbert over haar schoot. Bij zijn aanraking voelt ze een kriebel opkomen.

‘Dank je.’ Layla ziet Fleurs opgetogen ogen. Ook Annabel en Emmi moeten hun lachen inhouden. ‘Dus Emmi, wanneer is jouw verloving gepland.’ Layla knipoogt naar Patriek, de oudere broer van Fleur die al twee jaar een relatie met Emmi Gravenbeeck heeft.

‘Oh voorlopig niet Layla, ik moet eerst afstuderen.’ Emmi kijkt rond. ‘Hoor mij nou. Jullie zijn al aan het werk en ik moet nog afstuderen.’

‘Je wordt arts’, zegt Layla meelevend. ‘Dat duurt heel lang en je hebt ook nog een lang traject gekozen voor psychiatrie. Wees niet zo streng voor jezelf.’

‘Dank je, Layla’, zegt Emmi dankbaar. ‘Maar ik ben blij als het voorbij is.’

‘Layla, zie je je het zitten om te beginnen voor Vlorensteijn?’ Vraagt Luuk. ‘We zetten je behoorlijk aan het werk.’

‘Daar ben ik voor.’ Layla kijkt snel naar Fleur die afwachtend luistert. ‘Maar daar gaan we het nu niet over hebben. Vlorensteijn kan op mij rekenen en daar houd ik het bij’, zegt Layla statig.

‘Blijf je nog wel model?’ Vraagt Victoria vriendelijk.

‘Ja maar ik neem niet alles meer aan, alleen als het goed betaalt.’

‘Red je het met geld?’ Het is Frank, die al die tijd rustig had geluisterd.

‘Ja, meneer Vlorensteijn.’

De anderen beginnen hard te lachen, ook Frank.

‘Blijf niet meer zo lang weg, Layla’, zegt Beth. ‘We hebben je gemist hier.’ Ze wijst de kring rond.

‘Dat hangt van een aantal dingen af, Beth. Ik heb tenslotte de vrijheid.’ Layla draait automatisch haar gezicht naar Olaf. Waarom weet ze niet. Weer ziet ze zijn lieve ogen naar haar. Een blik die ze als jong meisje al merkte. Ze schelen vier jaar. Zij was toen veertien, hij achttien. Het was niet gepast, maar op een of andere manier kwamen ze in contact in de bibliotheek van hun school. Ze hielp Olaf door zijn eindexamenjaar, hij hielp haar door de vervelende jongens uit haar buurt te houden. Na zijn examen verliet Olaf de school en de jongens vielen haar niet meer lastig.

‘Waar hangt het vanaf, Layla?’ Vraagt Olaf nieuwsgierig.

‘Werk.’

‘Alleen werk?’

Layla bijt op haar lip en kijkt de kamer rond. ‘Ik wil proberen in contact te komen met de familie van mijn ouders. Allereerst de familie Donkersloot.’ Ze ziet de gezichten van de familie Vlorensteijn veranderen.

‘Wat is de bedoeling, Layla?’ Vraagt Eric. ‘Wat wil je met ze?’

‘Dat weet ik niet goed, maar het wordt tijd dat het contact herstelt. Dat is het minste wat ik kan doen voor mama, toch?’

‘Wil je ook iets van ons?’, vraagt Eric weer.

‘Eric!’ Beth kijkt boos richting Eric. Ook de familie Ten Cate en Haeren Seijst kijken verontwaardigd naar Eric Vlorensteijn.

‘Wat denk je zelf, Eric?’, Layla houdt zich kalm en er valt nu een stilte.

Eric haalt diep adem. ‘Ik denk dat we jou en je ouders veel verschuldigd zijn. Als je wilt, dan kunnen we hierbij helpen.’

‘Dat is niet nodig, Eric. Wees niet bang. Het enige wat ik van Vlorensteijn wil, is de Rolakov zaak. Die heb ik’, Layla staat op. ‘Ik ga mijn tas even halen.’

‘Wacht ik loop mee.’ Fleur strompelt achter Layla aan.

Layla houdt haar pas in, ondertussen ziet ze Beth driftig tegen Eric praten. ‘Sorry Fleur, dat ik over mijn familie begon.’

‘Oh dat geeft toch niet’, Fleur was buiten adem. ‘Daarom wil ik je hier, jij durft altijd meer te zeggen tegen de Vlorensteijns dan de anderen.’ Met een grote grijns loopt Fleur verder.

‘Jij ook’, plaagt Layla. ‘Hoe voelt dat nou verloofd zijn?’

Fleur kijkt verlegen terug. ‘Goed. Het voelt goed, Lay.’

‘Dat is het ook’, zei Layla lief. ‘Jullie zijn nog steeds gek op elkaar.’ Ze haalt haar tas uit de auto en keek om zich heen. ‘Weet je nog, toen ze hier waren?’ Dit was de plek waar ze haar ouders Ella en Sylvester en haar broertje Julio voor het laatst zag. Ze lieten haar bij de familie Vlorensteijn om met Fleur te spelen. Daarna kwamen ze niet meer terug.

‘Dat vergeet ik niet meer, Lay.’ Altijd noemt Fleur Layla Lay, sinds de kleuterschool al. ‘Ik vraag me af wat Juli van Ritz zou vinden.’

‘Een sukkel’, grapt Layla waarop ze een tik krijgt van Fleur. ‘Ben je gelukkig, Fleur?’

‘Ja, maar ik wil hetzelfde voor jou.’

‘We zullen zien’, Layla doet haar arm om Fleur heen en ze loopt met haar naar het huis.

‘En Olaf?’ Vraagt Fleur plagend. ‘Jullie vinden elkaar leuk. Nog steeds.’

In de gang laat Layla haar tas vallen. ‘Ik ben niet meer die Layla.’

‘Nee, je bent beter. Het model, Layla Marquez’, zegt Fleur op dromerige toon. ‘Blijf dat doen en het dansen. Dan red je het wel. En met Olaf. Kom’, ze trekt Layla mee.

Met Fleur laat ze zich door de woonkamer trekken en later in de tuin. Bij het zien van Fleur en Layla kijkt iedereen op. Ze ziet Olaf in gesprek met Mara Vlorensteijn, de nicht van Fleur en dochter van Luuk en Claire. Naast Annabel zit Simon Vlorensteijn, de broer van Mara en de zoon van Luuk en Claire.

‘We zijn weer terug!’, roept Fleur luid, weer trekt ze Layla mee. ‘Mar sta eens op, Lay hoort hier te zitten.’

Layla schiet in de lach, samen met Olaf. ‘Mara dat is niet nodig.’

‘Oh ik moet toch gaan. Morgenochtend moet ik weer vroeg op staan voor mijn vlucht naar Washington.’ Mara geeft Layla drie zoenen en daarna Fleur. ‘Ik zie jullie weer op de bruiloft.’

Fleur loopt weg met Mara en Layla blijft achter met Olaf.

‘Fleur is niet heel subtiel’, merkt Olaf op. ‘Het is wel apart dat jullie zo hecht zijn nu, dat heb ik op de middelbare nooit gezien.’

Layla ziet Annabel en Emmi omkijken. ‘Dat was een andere tijd, Olaf. We konden geen contact hebben door het pleeggezin waar ik in zat.’

‘Waren die zo streng?’ Olafs gezicht wordt ernstig. ‘Je woonde toch bij familie DeWael? De ouders van Nino en Sven. Sven zat in een van mijn klassen.’

‘Ja. Ja die waren streng.’ Het is het verhaal dat ze al jaren aanhoudt. Ze waren zeker streng, maar ze leidde door hen een leven waar ze zich tot de dag van vandaag voor schaamt. Een leven wat volledig uit de hand is gelopen. Ook voor familie DeWael, die dit geheim nog steeds voor haar beschermt en voor hen zelf. Layla strijkt haar beige jurk recht. Ze draagt nu andere kleding dan in Parijs. Netje, meer volgens de stijl van Vlorensteijn, maar toch Layla. De krullen in haar roodbruine haren heeft ze strakker geföhnd. Eigenlijk waren haar haren nog roder, maar sinds haar studietijd verft ze er een bruine kleur in. Zodat ze niet herkend wordt als de dame uit de tijd van DeWael. Of eigenlijk de tijd van Anatoli. De familie van haar pleegmoeder van wie ze zoveel leerde. Haar Russisch, haar omgangsvormen, haar stijl, het werken. Het bracht haar de kennis en kunde die ze nu bij zich draagt. Maar het verwijderde haar meer van de familie van haar ouders. Eigenlijk weet ze dat ze niet meer terug kan. Toch hoopt ze het te herstellen. Door haar werk voor het Vlorensteijn imperium, de Rolakov zaak en mogelijk zelfs Olaf Ten Cate.

De rest van de avond blijft ze in zijn buurt en aan het eind van de avond hebben ze een afspraak gepland. Het zat niet in haar planning, maar ze wilt het proberen. Olaf was het waard, maar het is voor haar niet duidelijk of hij nog die Olaf is van vroeger. Tenslotte is hij nog altijd een Ten Cate en een telg uit de adellijke familie Van Melligen.

Frank

Midden in de nacht stapt ze uit bed. Door alle indrukken kan ze niet slapen. Tot haar verbazing ziet ze licht branden beneden en ze vindt Frank lezend in zijn stoel. Bij het horen van de deur kijkt hij op en een lach verschijnt op zijn gezicht. 'Ik hoopte al dat je naar beneden zou komen.' Hij legt zijn boek opzij. 'Wil je ook thee?'

Verward staart Layla hem even aan. 'Heb je op me gewacht?'

'Enigszins. Blijkbaar ben je nog steeds een slechte slaper. Wil je thee?' Vraagt hij weer.

'Ja.' Layla loopt de woonkamer binnen. Twijfelend staat ze bij de stoelen en besluit toch in Franks stoel te zitten, zoals vroeger. Dat deed ze om hem dwars te zitten, zeker als ze zijn bemoeienissen om haar zat was. Hoe goed bedoeld ze ook waren. Andere keren zat ze erin, als de dagen haar te zwaar vielen. En soms, was hij dan gewoon dichtbij. Sinds ze op haar achttiende terugkeerde bij de familie Vlorensteijn, voelde ze al een vreemde spanning met de vader van haar beste vriendin. Het maakte haar terugkeer nog complexer en ze wilde er niets mee. Om veel redenen. Frank was getrouwd en Layla had zeker geen behoefte om daarin te storen. Nog steeds niet. Toch merkt ze dat haar gevoel niet helemaal weg is en ze heeft het gevoel dat voor Frank hetzelfde geldt. Als hij de thee voor haar neerzet, wordt ze afgeleid uit haar gedachten.

'Je verdween ineens, Layla. We wisten dat je een belangrijke opdracht had, dat is waar, maar ik had niet verwacht je niet meer te zien op verjaardagen en andere feesten', begint Frank ernstig.

'Ik had verwacht je te zien in het appartement of in Parijs', zegt Layla op haar beurt. 'Uiteindelijk was ik blij dat het niet zo liep. Als ik was blijven komen, dan was het niet goed gegaan. Denk ik.'

'Daar was ik ook nog bij', zegt Frank. 'Ik denk dat ik je om diezelfde reden niet opzocht. Ergens ben ik blij dat voor jou hetzelfde gold. Dat vind ik ook bewonderenswaardig.'

'Want? Een andere vrouw was meteen op Frank Vlorensteijn gedoken.' Layla kon het niet laten en ze ziet het verveelde gezicht van Frank.

'Niemand duikt bovenop mij, dat ten eerste', begint Frank. 'Ten tweede wilde ik eerst dingen voor mezelf duidelijk hebben. Alleen heb ik dat nog steeds niet. Mijn

gevoelens voor Beth zijn er nog. Tot die tijd wilde ik niets met jou doen of beginnen, wat verkeerde verwachtingen kon geven bij jou.'

'Dan is het beter dat je uit mijn buurt blijft, Frank.' Layla kan haar verdriet niet verbergen. 'Ik moet dan verder.'

'Dat weet ik en dat deed je al. Ik moet en wil een schande voor Vlorensteijn voorkomen. Zeker in deze tijd.'

'Hoezo in deze tijd? Gaat het niet goed?'

'Het zijn economisch slechte tijden nu, zeker in het vastgoed. Gelukkig dat we juridisch nog sterk staan. Daarmee kunnen we de andere tak goed opvangen, maar het kapitaal van veel families moet opnieuw beoordeeld worden. Niet alle families willen daarin meewerken.' Frank wrijft in zijn ogen. Zijn vermoeidheid is duidelijk te zien. 'Layla, we zijn momenteel in gesprek met Roderick Baerentz om hem te betrekken bij Vlorensteijn.'

'Oke.'

'Oke?'

'Ja. Daarvoor hoef je toch niet mijn toestemming?'

'Nee', lacht Frank. 'Maar die man is niet makkelijk voor je geweest.'

'Ook niet voor jou.' Layla haalt haar schouders op. 'Het is allemaal zakelijk en in deze tijd is dat misschien beter. Ik begrijp het wel en zo hoort hij zich ook meer te houden aan de regels van Vlorensteijn.'

'Juist.'

'Het feit dat Roderick zich aansluit bij Vlorensteijn en niet andersom, is al een goed teken Frank. Ik denk dat je er slim aan doet.'

Frank kijkt een ogenblik naar Layla. De vonk is er nog steeds en hij lijkt heftiger dan jaren geleden. 'Je bent duidelijk volwassener.' Een moment buigt hij zijn hoofd. 'Ik kan niet scheiden, Layla.'

'Dat weet ik', fluistert ze.

'Zeker nu niet', zijn stem zit vol van verdriet. 'Niet in deze economie. Er is...'

Ze pakt zijn hand. 'Je hoeft het me niet uit te leggen, Frank.'

'Jawel. Ik liet je in de steek.'

'Dat deed je niet, want ik wist dat jullie er waren als het nodig was.'

Nu kijkt hij op. 'Is dat echt zo?'

Ze knikt naar hem. 'Het is oké. Het is beter zo.'

‘Nee, dat is het niet. Niets van dit alles is beter, Layla. We horen gelukkig te zijn. Jij en ik. Samen.’

‘Samen...’

‘Natuurlijk. Met Beth. Ik houd van haar. Dat wilt niet over gaan, maar...’ Frank zucht. ‘Laat maar, ik mag dit niet...’

‘Bij mij kan je het zeggen. Ik heb het toch wel door.’

‘Dat gaat niet, het is niet eenvoudig allemaal. Beth heb ik net zo goed nodig. Voor mijn kinderen en voor jou.’ Frank staat op en schenkt nu whisky in. Hij neemt een grote teug. ‘Ik houd ook van jou, Layla. Jij bent de liefde van mijn leven.’

Aarzelend loopt Layla naar hem toe en legt haar armen om zijn middel. Daarna pakt ze zijn gezicht. ‘Ik houd ook van jou, maar je kan niet met mij zijn. Niet alleen vanwege Vlorensteijn of Beth, maar ook om wie ik ben. Dat gaat niet.’

‘Oh Layla daar vergis je je in.’

Ze laat hem los en schud haar hoofd. ‘Het is goed dat je Beth hebt. Zij is wat je nodig hebt, om het imperium groots te houden en te krijgen.’

‘Groots?’ Frank kan eindelijk lachen en pakt haar kin. ‘Daar wil ik jou ook bij. Beloof me dat je blijft bij Vlorensteijn. We vinden wel een weg. Beloof me dat, Layla.’

‘Dat beloof ik, meneer Vlorensteijn.’

De Rolakov-zaak

Een week later is Layla aanwezig voor haar eerste verslaggeving voor de Rolakov-zaak. In haar tas zitten een aantal documenten die ze vertaald heeft. Die middag zit ze bij de vergadering van het gehele team die bestaat uit Luuk Vlorensteijn, Anton Ten Cate, Annabel Ten Cate en Simon Vlorensteijn. Dat Anton Ten Cate erbij zit, verbaast Layla. Hij is ervaren in familierecht en jeugdrecht. Al kan het laatste de reden zijn, maar Layla hoopt van niet. Uit de verslagen die ze nu heeft vertaald, heeft ze dat nog niet eruit kunnen halen. Wel veel handel in goederen en drugs. Nadat ze iedereen begroet heeft, neemt ze plaats naast Anton Ten Cate. Op een of andere manier voelt ze een rust bij deze man. Simon Vlorensteijn kent ze nog uit haar kindertijd, maar hij is inmiddels veranderd in een harde Vlorensteijn die ze liever uit haar buurt houdt. Ze overhandigt haar verslagen aan Luuk die deze kort doorneemt.

‘Het ziet er goed uit.’ Luuk knikt met zijn hoofd. ‘Je bent ook aanwezig als tolk?’

‘Ja, meneer Vlorensteijn.’

Luuk kijkt op en zet zijn bril af. ‘Layla, je kan mij Luuk noemen. Noem iedereen bij zijn voornaam alsjeblieft.’

Het duurt even voor ze reageert. ‘Ik functioneer beter als ik u op deze manier aanspreek.’ Ze negeert Luuks nieuwsgierige blik. ‘Ik ben aanwezig als tolk, meneer Vlorensteijn.’

‘Juist.’ Luuk schraapt zijn keel en schuift een ander rapport naar Layla toe. ‘Simon en Annabel zijn achter nog meer zaken gekomen. Werkzaamheden waaruit blijkt dat hij jonge meisjes en jongens vervoerde op zijn jacht.’

‘Vervoerde? Hoe?’ Layla voelt haar keel droog worden.

‘Ze waren aanwezig als vertier.’

‘Vertier.’ Ze voelt haar handen trillen. ‘Hoe?’

‘Layla, gaat het?’ Het is Anton Ten Cate.

‘Ja. Hoe vertier?’ Layla grist het rapport van de tafel en bladert erin. Jonge meisjes. Werkend op een boot. Rolakov. ‘Moet ik dit vertalen?’

‘Ja graag.’

‘En ik neem aan dat meneer Ten Cate om deze reden betrokken is bij deze zaak?’